

Cases:

Jonas går i 2.g. Han har siden 9 klasse, hvor hans mormor blev diagnosticeret med kræft, vidst at han ville være læge med speciale i kræftforskning. Han knokler hårdt for at få et gennemsnit, som vil være højt nok til, at han kan komme ind på medicinstudiet. Og det er ikke urealistisk, at det lykkes.

Fakta om Jonas:

- Målrettet
- God til de naturvidenskabelige fag
- Introvert (indadvendt)
- Foretrækker at arbejde alene og ikke i grupper
- Gode karakterer
- Ønsker ikke at holde sabbat, men vil søge direkte ind, når han bliver student næste år.

Hvad vil I råde ham til?

At undersøge andre uddannelser, eller holde fast på at medicin er det, han skal, nu hvor han er gået så målrettet efter det? Eller er der andre ting, I synes, at Jonas bør overveje?

Amalie er 21 år og er ét år inde i læreruddannelsen (Professionsbachelor på 4 år). Egentlig er hun glad for studiet, da hun altid har ville noget med børn og undervisning. Hun er glad for de naturvidenskabelige fag, og trives med studieformen, som veksler mellem teori og praksis. Men hun er alligevel kommet i tvivl om, om hun nu også er på det rette studie.

Efter en praktikperiode på melletrinnet på en folkeskole er hun kommet i tvivl om hun overhovedet vil arbejde med mindre børn. Hendes forældre har altid synes, at hun ville egne sig til at blive ingeniør, og hendes lærere på gymnasiet opfordrede hende til at bruge hendes høje gennemsnit til at søge ind på en uddannelse, hvor hun fik brug for sit høje gennemsnit for at blive optaget.

Hvad vil I råde Amalie til? Begrund jeres svar?